Όταν οι πολιτικοί προκαλούν τον λαϊκό θυμό (Διονύσης Κ. Μαγκλιβέρας)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 4 Οκτωβρίου, 2011

…

Οι πολιτικοί κακοποίησαν την ιδέα της δημοκρατίας

Η αρνητική εικόνα, η πανθομολογούμενη χρεοκοπία της πολιτικής, η κατακραυγή κατά των Ελλήνων βουλευτών που φτάνει μέχρι την καταδίκη του ίδιου του συστήματος, προέρχεται από το ότι οι ίδιοι κακοποίησαν την ιδέα της αλλαγής και το περιεχόμενο της δημοκρατίας. Παρέλαβαν το 1974 την αυθόρμητη θέληση του λαού να φτιάξει κάτι νέο, κάτι καλύτερο, κάτι ανθρωπινότερο για τη χώρα. Αντί όμως του εξορθολογισμού, του εξευρωπαϊσμού, του εκσυγχρονισμού δημιούργησαν ένα διεφθαρμένο κράτος, μια παράλυτη κρατική μηχανή, μια ισοπεδωμένη κοινωνία, έναν λαό σε ανασφάλεια. Κατέστρεψαν τη συναίνεση του λαού, τη δύναμη της λαϊκής εκπροσώπησης. Ο πολιτικός κόσμος -δημιουργός του πελατειακού κατεστημένου αποδείχτηκε κατώτερος όχι μόνο των προσδοκιών αλλά της αποστολής του!

Τούτο συνέβη γιατί οι περισσότεροι από τους πολιτικούς δεν κατάλαβαν τη βαρύτητα της ευθύνης του να είναι «αντιπρόσωποι του έθνους», νομοθέτες και διοικούντες μια χώρα. Θεώρησαν ότι ήταν αυτεξούσιοι δικτατορίσκοι, άλλης κατηγορίας και είδους από τους απελθόντες στρατιωτικούς. Πήραν τον λανθασμένο δρόμο να θεωρούν την πολιτική ως επάγγελμα που έπρεπε να τους παρέχει ανεξέλεγκτα προνόμια, υψηλές αποδοχές, άκριτες παροχές. Με τη φαυλότητα, την ιδιοτέλεια, τη μικρόνοιά τους προκάλεσαν τον λαϊκό θυμό. Διέσυραν το τιμημένο ελληνικό όνομα στα πέρατα της οικουμένης, με κατάληξη τον εξαθλιωτικό διεθνή χλευασμό για τη σύγχρονη Ελλάδα. Ντρόπιασαν τον ελληνικό λαό δικαιολογώντας τη ρεμούλα τους με θρασύτατους αφορισμούς του τύπου «Μαζί τα φάγαμε», με πρόθεση να ενοχοποιήσουν το σύνολο των πολιτών. Η πλειοψηφία τους απέδειξε ότι είναι πολιτικοί χωρίς σεβαστό διαμέτρημα.

…

Σήμερα οι Έλληνες πολιτικοί όχι μόνο δεν συμβάλλουν στη λύση των προβλημάτων της χώρας και των πολιτών, αλλά συμπεριφέρονται σαν να μην έχουν καταλάβει ότι υπάρχουν ζωτικά προβλήματα, παρότι είναι αυτοί που τα δημιούργησαν. Η Ελλάδα σήμερα υποφέρει από τα όσα κάνουν οι πολιτικοί κι από τα όσα δεν κάνουν οι

δικαστές! Οι περισσότεροι από τους πολιτικούς μας είναι προϊόντα υποσχέσεων κι ανέντιμων ρουσφετιών προς τους ψηφοφόρους, εμπορικών δοσοληψιών με ισχυρούς. Ο ομονοών ισχυρός συντεχνιακός σχηματισμός των βουλευτών-υπουργών, ανεξαρτήτως κομμάτων, είναι αυτός που τους παρέχει την ανενόχλητη προσωπική ευδαιμονία στο όνομα πάντοτε... της αντιπροσώπευσης του λαού, με αποτέλεσμα η γενική εικόνα τους να έχει ξεφτίσει.

...

Λαϊκή δυσφορία αλλά κι ελπίδα

Αυτά όλα κάνουν τον λαό να δυσφορεί. Έναν λαό που οι πολιτικοί τον έχουν βάλει στη γωνία, αποδυναμωμένο από του να εκφράζει γνώμη, να αντιδρά. Όταν, ενδεικτικά το αναφέρω, τριάμισι εκατομμύρια πολιτών ζήτησαν ενυπόγραφα δημοψήφισμα για ένα θέμα -εκείνο του θρησκεύματος στις ταυτότητες- ο τότε Πρόεδρος της Δημοκρατίας χωρίς να διστάσει πέταξε προκλητικά τη λαϊκή απαίτηση στο καλάθι των αχρήστων!). Ο λαός αντιλαμβάνεται πια τα όσα πρωτόγνωρα συντελούνται κατά της ουσιαστικής δημοκρατίας. Βλέπει τους πολιτικούς και τους κομματανθρώπους να έχουν δημιουργήσει, ατιμώρητα κατά συρροήν, ένα ανομικό καθεστώς. Ο λαός παρατηρεί τους πολιτικούς να τον περιφρονούν, να περιγελούν τον πατριωτισμό του, να περιπαίζουν τις παραδόσεις του, να τον εμπαίζουν με τις συνεχείς καλπονοθευτικές αλλαγές των εκλογικών συστημάτων που διαστρέφουν τον δημοκρατικό ανταγωνισμό, να ασχημονούν ακόμα και στον ιδιωτικό τους βίο στηριζόμενοι στη βουλευτική ασυλία. Ο λαός δυσφορεί, αγανακτεί, οργίζεται και τιμωρεί.

Ευτυχώς, όμως, κάθε κοινωνία κοντά στους αρνητικούς πόλους διαθέτει συγκεκριμένες διεξόδους για να αναδυθεί το όραμα της αναδημιουργίας. Ιδιαίτερα σήμερα, οπότε η πολιτική και ηθική χρεοκοπία προηγήθηκε της οικονομικής, ζητείται από τους πολιτικούς να λένε την πάσα αλήθεια προς τον λαό και να πολιτεύονται με την αρετή του καθήκοντος προς την πατρίδα και τους πολίτες της.

Ιούνιος 2011

(Πηγή: Απόσπασμα άρθρου από το περιοδικό «Νέα Ευθύνη», Σεπ. – Οκτ. 2011)

Προβληματισμός του συγγραφέα για τις ευθύνες του λαού στο παρακάτω άρθρο:

Πώς καταντήσαμε έτσι την Ελλάδα; (Διονύσιος Κ. Μαγκλιβέρας)